

taler kun om de criminelle — den ærede Forslagsstiller hentede Exempler fra forskjellige andre Steder, og han nævnte blandt Andet Eng-land og sagde: Der finde Nævningerne deres Erkjendelse offentlig, og saa kommer Dommeren frem og fremsætter sin Dom fuldkommen offentlig, saaledes forstod jeg ham idetmindste. Hans Mening har imidlertid, efter hvad jeg siden har hørt, ikke været denne, og det maa der lægges megen Vægt paa. Nævningerne i Eng-land finde ikke deres Dom offentlig, medmindre de ville det, det beroer ene paa dem selv, de skulle kun komme til en eensartet Mening, men hvorledes hver Enkelt's Dom er, eller paa hvilken Maade de i Fællesskab ere komne til den Mening, det angive de ikke; de træde frem gjen-nem den, hvem det paaligger, og sige: „Den Dom finde vi“. Der er forelagt dem et posi-tivt Spørgsmaal, og det besvare de paa en bestemt Maade, men hvorledes de ere komne til dette Svar, veed Ingen, det er deri, den dybe Hemmelighed ligger. De sige: „Den er skyldig, eller er ikke skyldig“, det har Dommeren Intet med at gjøre. Naar Dommeren veed, at Personen er skyldig, og Kjendelsen er saad-an, afgiver han den Dom, som ganske vist i en meget betydelig og nyttig Grad udvikler den hele Retsbevidsthed. Naar vi havde No-get, der lignede dette, naar der forelaa for Dommeren kun at finde den juridiske Dom, men ikke at afgive den factiske Erkjendelse, Erkjendelsen om, at det eller det er sleet, saa vare ogsaa Præmisserne aldeles paa deres rette Sted, i modsat Fald er det altid meget tvivlsomt for den paagældende Person, og har for ham me-get lidet at betyde; for Retsbevidstheden kan det vistnok have Noget at betyde, men det bli-ver dog altid tvivlsomt, om det er rigtigt af-passet efter en vis Domstols Indretning. Nu er det mig ikke klart, thi man kjender jo ikke Voteringen i Høiesteret, om ikke enhver enkelt Dommer voterer fuldstændigt, det vil sige, afgjør i sin Votering paa eengang, baade hvilken Forseelse han antager, der er tilstede, og hvilken Straf han finder anvendelig for denne Forseelse, og dernæst er det mig heller ikke klart, hvorledes disse forskjellige Kjendelser summeres op til en fælles Dom. Lader os forudsætte, at der er 7 Dommere, og at der

2, som sige: den eller den Person finder jeg har for Lediggang fortjent at sidde 2 Maaned-er i Forbedringshuset, det er en mulig Straf, og lad os sætte, at der er 2 af de 7 Dom-mere, som finde, at den og den Person bør for Tyveri sidde 2 Maaned-er i Forbedrings-huset, og endelig, at der er 3 af de 7, som finde, at den paagældende Person bør for Til-tale fri at være, saa vil jeg spørge, hvorledes summeres disse Voteringer op? Bli-ver den paagældende Person saa dømt til 2 Maaned-ers Forbedringshuusarbejde, fordi der er 4, som have idømt ham en saadan Straf, eller bliver han fritaget, fordi der er 3, som sige, at han skal være fri, 2, som sige, at han har været en Lediggænger, og 2, som sige, at han har været en Tyv? Derfom det Sidste er Til-sældet, saa kan der findes en fornuftig Præ-misse for denne Dom, men hvis det Første er Tilfældet, saa kan der ikke findes nogen for-nuftig Præmisse; thi de, som have dømt ham, fordi han er Tyv, kunne ikke være tjente med en Præmisse, som siger, at han har været Le-diggænger, og de, som have dømt ham som Lediggænger, kunne ligesaa lidt være tjente med en Præmisse, som dommer ham som Tyv. Saalænge det altsaa ikke foreligger, hvorledes Voteringen paa denne Maade er indrettet, og hvorledes Dommen subsummeres, kunne vi egent-lic ikke fornuftigvis tilraade, om der skal gives Præmisseser eller ikke. Nu siger jeg, at naar de blive ved i Høiesteret at votere paa denne Maade, i et og samme Votum at betegne For-seelsen og bestemme Straffen, maae de nødven-digtvis komme til en vrang Summering, og kunne aldrig komme til den rigtige. Skulle vi altsaa komme til at forandre noget Væ-sentligt ved denne Deel af vor Retspleie, saa maae vi først forlange en forandret Votering, hvorved Høiesteret først kommer til at votere om Forseelsen, og affige en Erkjendelse derom, og dernæst til at anvende Loven, til at finde en Dom for den af Fleertallet anerkjendte Forseelse, som er tilstede. Uden dette vil den hele Stræben efter at faae en offentlig Vote-ring af hvert enkelt Medlem kun fore os paa Bildspor, vi faae en lavet Sauce sat paa en Ret, og jeg nægter ikke, at det kan paa en vis Maade udvikle Retsbevidstheden, men ikke